

Clarenhofschull-Leed

En d'r Schullstroß Nummero zwo
steit die Clarenhofschull
un da han mer drin studiert.
Unsre Lehrer, die sin nett
mihstens froge se uns jett,
doch mer han et nit kapiert.

Un mer han off hin un her üvverlaat
un han för die Lehrer jesaat:

Refrain:

Nä, nä, dat wesse mer nit mih,
ganz bestemp nit mih,
denn dat han mer nit studiert.
Denn mer woren all in der Clarenhofschull
un do han mer su jett nit geliert.
Dreimol Null es Null, bliev Null,
denn mer woren all in Weiden in der Schull.
Dreimol Null es Null, bliev Null,
denn mer woren all in Weiden in der Schull.

Es en Schief kapott,
es ene Müllemer fott,
mät däm Freiwald dat wat us.
Un sin Scherbe op däm Hoff,
mät dä Freiwald ihrlich Zoff,
dann säht hä: „Ävver jett es Schluss!“

Un dann han mer widder hin und her üvverlaat
un han för dä Freiwald jesaat:

Refrain

Es die Schull ens uss,
jonn mer nit noh Huss,
maache etze mol jett loss.
Kütt da Schutzmann anjerannt,
hätt uns schrecklich usjeschannt, säät:
„Wat maat ihr he denn bloß?“

Un dann han mer widder hin un her üvverlaat,
un han för dä Schutzmann jesaat:

Refrain